

Спорядження та правила

Гобан або дошка і 2 чаші з камінцями білого та чорного кольору.

Ціль: необхідно розподілити камінцями ігрове поле між двома гравцями. В кого загальна площа територій більша, більша кількість очок, той і переможець.

Умови гри:

1. Хід — постановка каменю на будь-яке вільне перехрестя ліній. Ходи можна пропускати. Першими ходять чорні. Початкова позиція відсутня, — гра починається на порожній дошці. Поставлений камінь в подальшому не пересувається.

2. Мінімальний простір, необхідний для існування однієї окремої групи камінців, — дві, відокремлені нею, одиниці площі ("очі").

3. Камінь або група каменів вважаються захопленими й знімаються з дошки, якщо всі сусідні з ними перетини (по вертикалі та горизонталі) зайняті іншим гравцем. Територія під ними переходить до нього також.

4. Не можна робити захоплюючий камінь хід, який одразу провокує повторення позиції ("ко" або "вічність").

5. Забороняється робити хід, що веде до захоплення власного каменю, чи цілої своєї групи, якщо при цьому не захоплюється камінь або група каменів суперника.

Зразок кінця партії дебютантів. Територія чорних розташована справа та в центрі. Територія білих — зліва зверху з полоненою чорною групою. Компенсація ("комі") за те, що білі розпочали гру другими, додає їм 6,5 очок. Підрахунок: в чорних є 18 очок, в білих є 19 очок + 6,5. Отже, перемогли білі, вигравши 7,5 очок.

Грою го захоплювались такі визначні особисті як: Ф.У. Андерсон, Д.Х. Конвей, Е.Ласкер, А. Ейнштейн, П.Ердош, Н.Бушнелл та інші. Рейтинг початківців починається від 30 кю до 10 кю та 1 кю, переходячи на 1 дан до 7 дану.

Професійно в го грає лише кілька тисяч гравців, організованих у ліги в Японії, Китаю, Кореї. Україна має двох професійних майстрів: М.Захарченко — 1 п. корейський дан, А.Качановський — 1 п. європейський дан.

Гра го виникла в Китаї 2,5 тис років до н.е. В XX ст. гра поширилася по всьому світу. Зараз, за загальною кількістю гравців, го — одна з найпопулярніших настільних ігор та належить до п'яти базових дисциплін Всесвітніх інтелектуальних ігор.

Здебільшого в го грала знать, військові керівники, самураї. Ченці-буддисти, використовуючи гру як один з видів духовної практики.

Одним з найвідоміших літературних творів, присвяченим го, є історичний роман "Мейдзін" (майстер), нобелівського лауреата Ясунарі Кавабата. У фільмах "Камінь", "Хід бога" і серіалі "Місен" показується наскільки гра го присутня в сучасному житті. Аніме-серіал "Хікару но Го", повністю присвячений го також.

Багато гравців тренуються на он-лайн сервісах, таких як gogks.com та pandanet-igs.com.

Хід майстра - всебічний хід, що збільшує власну територію, зменшує вплив іншого гравця, підтримує слабку групу, загрожує вторгненням та розміщений ідеально для всіх варіантів локальної боротьби.

Інші назви: Вейці 围棋 Китай, Падук ㅁㅁ Корея, Іґо 囲碁 Японія.

Стародавня стратегічна гра,
неординарне дозвілля,
сучасна спортивна інтелектуальна
дисципліна.

Гра Го

Го оперує базовими концепціями та матеріалами: лінія і коло, дерево і камінь, чорне й біле, комбінуючи їх з простими правилами, дивуючи витонченістю стратегій і комплексністю тактик. Івамото Каору, 9 дан.

Чим подобається гра го?

Го — це кардинальні відмінності між партіями, їх неповторність, розмаїття ігрових ситуацій, що суттєво впливають на процес гри, збагачуючи його надзвичайною жвавою гамою ігрових елементів, психологічних моментів та роздумів навколо стратегії та тактики взаємодії з іншим гравцем.

Що властиво го-майстрам?

Го сприяє спогляданню, наслідком якого є глибинне розуміння взаємозв'язку речей, феноменів, людей та їх проявів. Завдяки ігровому полю, що дає необхідну для мислення зорову опору, краще, ніж де-інде, тренуватись гармонійно взаємодіяти і розподіляти увагу між з собою й іншим гравцем, дотримуючись помірності. Адже легше відслідковувати, що будь-яка дія, як і ухилення від неї, призводить до того чи іншого результату. І, узгодити зовнішню ситуацію варто, перш за все, змінивши власний підхід до процесу гри.

Відповідно до правил гри, виставлений камінь не можна зрушити, як не можна змінити вже сказане або зроблене; заборонено рухати й камені іншого гравця, адже це втручання в приватний простір. У цьому сенсі, го вчить приймати інших людей такими, якими вони є та конструктивно ставитись до помилок: розбиратись з наслідками, шукати вирішення нової проблеми, рухатись далі.

Го стимулює рішучість, синхронізує її з відповідальністю. Тобто, гра: розвиває вміння приймати цілу низку рішень, а також послідовно їх втілювати; показує, що при ухваленні рішень важливо проявляти гнучкість, не робити вибір лише на користь миттєвої вигоди або застарілого плану, а варто виділити саме головне в даний момент, відмовляючись від другорядного, яким би важливим локально і цінним воно не здавалось. До того ж, передбачено, що непринципові речі здатні обтікати одна одну і набувати важливості, остаточності лише в майбутньому.

Які здібності розвиває гра го?

Го навчає правилам, тактиці та стратегії. Більше того, — організовує мислення, надає досвід послідовної, цілеспрямованої, конструктивної діяльності в стані підвищеної небуденної свідомості. Це формує і розвиває розумові здібності гравців. Від простих до — віртуозності проектної діяльності, від філософського свідогляду до — безпосереднього якісного керівництва в реальному житті, в ділових, юридичних справах тощо. Го відзеркалює характер гравців, вказує як на чесноти так і на вади, допомагає збільшити перші та дезактивувати останні. Го дозволяє зберігати ясність розуму навіть в похилому віці. Практика цієї гри, знижує ймовірність

хвороби Альцгеймера, інсульту, допомагає при реабілітації в якості терапії. Го побудована на принципах життєздатності, а не деструктивності, яку го вчить уникати. Тому дітям ця гра також стане донгоди.

Прораховувати механічно ігрову послідовність, як і запам'ятовувати найкращі способи відповіді — недоцільно, а часто і неможливо, бо кількість варіантів-відповідей перевершує людські здібності. Застосовувати їх безконтекстно в іншій партії, може бути також недоречним та програшним. Й навпаки, го вчить бачити ігрові ситуації не шаблонно, а персоналізовано, уважно розмірковуючи, з позиції справнього стратега, що не переймається, але й не нехтує: обстежує, спостерігає, сприймає адекватно та реагує максимальною точністю.